

J.nr. 131-86

Endeligt svar på Uddannelsesudvalgets spørgsmål nr. 192 af 27. juni 2007 (UDU alm del).

Spørgsmål:

Hvoraf fremgår det, at den forståelse af frivillighed i forhold til anvendelse af de statslige indkøbsaftaler, som ministeren tilkendegav ved det åbne samråd tirsdag den 26. juni 2007, er en del af præmisserne i den aftale der er indgået om fødevarerkontrollen?

Svar:

De indkøbseffektiviseringer, der opnås ved, at de selvejende institutioner får mulighed for at anvende statens indkøbsaftaler, er anvendt til at finansiere ”Flerårsaftalen mellem politiet og anklagemyndigheden 2007-2010” fra 4. november 2006 og ”Forlig om fødevarerkontrollen” af 31. maj 2007.

På Undervisningsområdet udmøntes indkøbseffektiviseringerne ved at korrigere undervisnings- og fællesudgiftstaxametrene for de enkelte sektorer. Indkøbseffektiviseringerne udmøntes derfor på de enkelte institutioner efter samme principper som tildelingen af deres tilskud gennem taxametrene for de respektive sektorer.

Det er et grundlæggende princip i taxameterstyringen – og har altid været det – at institutionerne inden for de enkelte sektorer styres ens. Taxameterstyringen er således baseret på gennemsnitstal, der ikke tager højde for lokale forskelle mellem de enkelte institutioner eller variationer hos de enkelte institutioner over årene.

Det betyder, at der kan være institutioner, som oplever en større eller mindre besparelse i forhold til deres faktiske indkøb i det enkelte år. Ligesom der kan være institutioner, som får et større eller mindre taxameter i forhold til det enkelte års behov. Dette forhold er en naturlig følge af taxametersystemet, hvor der altid vil være enkeltinstitutioner, der i et givet år får større eller mindre dækning af deres specifikke omkostninger end gennemsnittet. Derved kan taxametersystemet for eksempel også sammenlignes med bloktilskudssystemet for kommunerne.

Usikkerheden for den enkelte institution imødekommes dog ved, at mere end en fjerdedel af det effektiviseringspotentiale, der er identificeret ved at lade de selvejende institutioner omfatte af de statslige indkøbsaftaler, forbliver i selveje sekto-

ren. Institutioner kan således få en økonomisk gevinst, hvis de vælger at anvende de statslige indkøbsaftaler og derved effektuerer besparelspotentialt.

Frivilligheden består i, at alle Folketingets partier i forbindelse med ”Forliget om fødevarekontrollen” har besluttet, at de selvejende institutioner ikke – som de statslige institutioner – skal forpligtes til at anvende de statslige aftaler. De selvejende institutioner kan således vælge at tilslutte sig på frivillig basis. Hvis institutionerne vurderer, at de kan opnå bedre priser end de statslige indkøbsaftaler, kan de således gøre det.

Uanset om de selvejende institutioner vælger at anvende de statslige indkøbsaftaler eller ej, er det dog anskueliggjort i indkøbsanalysen af de selvejende institutioner, at de samlet set kan spare penge på deres indkøb. Derfor er indkøbseffektiviseringerne anvendt som finansiering af politi- og fødevareaftalerne, uanset om de selvejende institutioner vælger at tilslutte sig de statslige indkøbsaftaler. Hvis der alene blev udmøntet indkøbseffektiviseringer på de selvejende institutioner, der frivilligt tilsluttede sig aftalerne, ville der ikke være tale om en reel finansiering af politi- og fødevareaftalerne.

Med venlig hilsen

Thor Pedersen